Caritas
Bosne i Hercegovine

U siromasima prepoznajmo braću i sestre – žive slike Božje

Nedjelja Caritasa
13. prosinca 2026.

Mehmed bega Kapetanovića Ljubušaka 6, 71000 Sarajevo, BiH
caritas@caritas.ba | www.caritas.ba

Poruka za Nedjelju Caritasa u Bosni i Hercegovini 2026.

U SIROMASIMA PREPOZNAJMO BRAĆU I SESTRE – ŽIVE SLIKE BOŽJE

1.

Već puna tri desetljeća, počevši od 1996. godine, u skladu s odlukom Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine, u našim župnim zajednicama treća nedjelja Došašća obilježava se kao Nedjelja Caritasa. To je prigoda u kojoj cijela naša pokrajinska Crkva svojim molitvama želi javno podržati sve koji, na bilo koji način, doprinose vršenju dobrih djela u službi osoba, kojima je potrebna pomoć drugih ljudi. Među njima Crkva, naravno, izražava podršku posebice svim djelatnicima Caritasa. Istovremeno, Crkva svojim molitvama zahvaljuje karitativnim djelatnicima za njihovo nesebično služenje, a dobrotvorima za pomoć i darove, te za njih moli blagoslov Božje ljubavi sa željom, da ih također ubuduće podržava u njihovoj dobroti. Također, obilježavanjem Nedjelje Caritasa Crkva želi ponovno podsjetiti cijelu društvenu javnost, da zaista postoje osobe kojima je pomoć potrebna i da je rješenje potreba svake ugrožene osobe, bolesnika, siromaha, siročadi, nezaposlenih i ostavljenih obveza cijeloga društva.

2.

Caritas Bosne i Hercegovine, potaknut porukom pape Lava XIV. za deseti Svjetski dan siromaha i također činjenicom da cijela Katolička Crkva ove godine obilježava izvanredni jubilej 800 godina od preminuća svetoga Franje, kao geslo za Nedjelju Caritasa odabrao je riječi: „U siromasima prepoznajmo braću i sestre - žive slike Božje."

Zahvaljujem i čestitam Caritasu za izabrane riječi, koje će ove godine biti misao vodilja i poziv na pojačanu brigu za siromašne, za čije potrebe svi moramo tražiti trajno rješenje koje će im omogućiti dostojanstven život. A u službi traženja rješenja za njihove potrebe, početni korak je da cijelo društvo ponajprije postane svjesno, da oni zaista postoje te solidarno prihvati istinu da su njihove potrebe naša obveza. Stoga, u službi širenja svijesti da siromasi zaista među nama postoje i u skladu s osnovnom nakanom ovogodišnje Nedjelje Caritasa, treba podsjetiti da, prema podacima ozbiljnih ustanova, koje se moglo pročitati tijekom 2025. godine, u Bosni i Hercegovini oko 17,5% stanovništva živi u velikom siromaštvu i preživljava s manje od 5 KM dnevno, a još oko 20% stanovnika živi na rubu takva siromaštva. Uz to, Eurostat smatra, da stopa rizika od siromaštva i socijalne isključenosti u Bosni i Hercegovini doseže visokih 58% stanovništva.

Poznato je također da u Bosni i Hercegovini djeluje oko 60 javnih kuhinja u kojima se hrani čak oko 20.000 ljudi, a mnogi od dobrotvornih organizacija primaju i druge oblike pomoći, kao što su na primjer lijekovi, higijenske potrepštine, ogrjev, odjeća, školski pribor. Prema istim procjenama, čak 80% umirovljenika živi u siromaštvu, a posebice zabrinjava što je time pogođeno do 50% djece, koja često nemaju prikladnu hranu, dostojan smještaj, kvalitetno obrazovanje i zdravstvenu zaštitu.

Oskudica je čest pokretač i drugih problema povezanih, na primjer, s pojavama društvene isključenosti siromašnih osoba, bolesti, organiziranoga kriminala, prostitucije, iseljavanja i otežanoga školovanja djece i mladeži te ovi ljudi, roditelji i djeca, djedovi i bake, često postaju izolirani od ostatka društva.

3.

U poruci za deseti Svjetski dan siromaha, koji će ove godine biti obilježen u nedjelju 15. studenoga a koji će svoj vrlo prikladan nastavak imati u obilježavanju Nedjelje Caritasa, papa Lav XIV. je upozorio posebice na opasnost, koja proizlazi iz pojave da se u suvremenoj kulturi u svakodnevnom životu sve više gubi osjećaj za transcendenciju i poštivanje Boga. Taj gubitak nije više sàmo teorijsko poricanje postojanja Boga, nego se očituje u činjenici da se u nastojanjima oko postizanja osobne i društvene pravde izostavlja dobrotu i milosrđe Boga, koji jednako voli sve ljude, te se tako s gubitkom osjećaja za transcendenciju guši svijest da trebamo voljeti druge ljude kao što Bog voli čovjeka.

Gubitak osjećaja za Boga, kao vječnog uzora ljubavi i korektiva svega što je loše, ne vodi ljude u međusobno poštivanje i uzajamni odnos jednakih stvorenja Božjih, već uspostavlja odnose jednih iznad drugih u obliku dominacije i iskorištavanja drugoga. Tako na vidjelo izbija pogubna logika iskorištavanja, zlostavljanja i isključivanja, koja marginalizira i ponižava brojne ljude, ne samo pojedince već i čitave narode. U takvu okruženju osobito je važno upozorenje da, kako veli Papa: „Vapaj siromahâ za pravdom danas se guši na mnoge, sve podmuklije načine, sve dotle da se potpuno ušutkava sve napore koje oni čine, da se čuju njihove molbe. Digitalno okruženje zaoštrava do krajnje mjere predrasude prema njima i jača veo ravnodušnosti, koji se nadvio nad njih i probleme koji ih muče.“ Siromasi su tako, osim što su često zaboravljeni i marginalizirani, što nikako ne bi smjelo biti, i što im je uskraćen kruh i dostojanstvo, koji su njihovo osnovno pravo, tako dovedeni također u stanje ljudi bez glasa i bez lica, što je jedan od najgorih oblika oskudice koja može pogoditi čovjeka.

Isus Krist je na osobit način volio upravo siromahe i u svojoj prispodobi o posljednjem sudu poistovjetio se s ljudima u potrebi (usp. Mt 25,31-46). Stoga kršćani i cijela Crkva trebaju, prije svih drugih, služeći upravo Kristu i nasljedujući njegov primjer, biti utočište siromaha i pomagati im. Vrlo je važno da budu i njihov glas u ovom nepravednom svijetu. Također, u ime Krista i kao aktivni svjedoci njegove ljubavi, kršćani moraju pozivati sve, a posebice državne vlasti, da nitko ne smije ostati ravnodušan prema onima čije siromaštvo i druge potrebe kucaju na njihova vrata.

U Rimu, 13. listopada 2026.

Nadbiskup Tomo Vukšić
Predsjednik Caritasa Bosne i Hercegovine